

UITSPRAAK

CvB.VO-HBO.2014.167-U.2015.14

Tussentijdse beëindiging eerste tijdelijk dienstverband

Appellante haar dienstverband is tussentijd beëindiging wegens onbekwaamheid c.q. ongeschiktheid voor de functie.

Verweerster geeft aan dat er val vrij snel na het aantreden van appellante een stroom van klachten van leerlingen en ouders op gang kwam. Er is getracht deze klachten met appellante te bespreken, maar zij gaf haar gesprekspartners daar niet de gelegenheid toe en uitte op emotionele wijze haar ongenoegen met de organisatie van de school. Omdat appellante niet open stond voor een gesprek of begeleiding en de stroom klachten bleef aanhouden is besloten dat er geen vertrouwen meer was in het functioneren van appellante.

Vast staat, dat de voornemenprocedure van artikel 10.a.8 van de CAO in formele zin niet is gevolgd. Naar het oordeel van de Commissie is in materiële zin voldaan aan de bedoeling van dit voorschrift. Op grond van de weergegeven gang van zaken, neemt de Commissie als vaststaand aan dat appellante zichzelf de mogelijkheid heeft ontnomen om de schoolleiding de klachten duidelijk te laten uiteenzetten waarna zij erop had kunnen reageren. Ook in de procedure ten overstaan van de Commissie heeft appellante de inhoud van de klachten niet weersproken. Uit de brieven die zij aan de Commissie heeft doen toekomen, komt een beeld naar voren van een docent die de schuld bij anderen legt en geen oog heeft voor haar eigen functioneren.

Verweerster heeft, alle feiten en omstandigheden in ogenschouw genomen, in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat appellante ongeschikt of onbekwaam is voor de functie van docent.

Beroep ongegrond

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 30 oktober 2014 heeft drs. B., directeur-bestuurder van verweerster, appellante mededeling gedaan van het besluit het tijdelijk dienstverband als docent LB voor een werktijdfactor van 0,7200 aan de Christelijke Scholengemeenschap * (vestiging *) tussen appellante en verweerster per 1 december 2014 te beëindigen wegens onbekwaamheid of ongeschiktheid voor de functie anders dan op grond van ziekten of gebreken op grond van het bepaalde in artikel 10.a.5, tweede lid, van de geldende CAO-VO.

1.2 Tegen dit besluit heeft appellant bij brief gedateerd 10 november 2014 beroep bij de Commissie ingesteld. Bij brieven van 19 en 28 november 2014, 8, 16 en 23 december 2014, 16 januari 2015 en per e-mail van 2 en 5 februari 2015 heeft zij haar beroep aangevuld.

1.3 Namens verweerster heeft mr. C.J. Verhaart (werkzaam bij Verus te Woerden) bij schrijven van 11 december 2014 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 Op 16 februari 2015 heeft de Commissie het beroep behandeld in een openbare zitting te Utrecht. Appellante is met kennisgeving niet verschenen. Verweerster heeft aldaar haar standpunt toegelicht bij monde van haar gemachtigde alsmede T., directeur van de Christelijke Scholengemeenschap * (hierna: de school), en H., adviseur HRM van verweerster.

2. Van belang zijnde bepalingen.

Ingevolge artikel 52, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wet op het voortgezet onderwijs (WVO) is het mogelijk beroep in te stellen bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten tegen een beslissing van het bevoegd gezag inhoudende ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, is bereikt.

Artikel 20, eerste lid, aanhef en onder c, van de toepasselijke CAO-VO 2014-2015 (hierna te noemen: de CAO) bepaalt, dat de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever krachtens artikel 52 van de WVO is aangesloten, tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken.

Ingevolge artikel 10.a.1, eerste lid, van de CAO kan een (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd tussentijds worden beëindigd.

Ingevolge artikel 10.a.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de CAO (voor zover hier van belang) geschiedt het tussentijds beëindigen van een dienstverband voor bepaalde tijd:

a. door opzegging.

Op grond van artikel 10.a.3, eerste lid, van de CAO (voor zover hier van belang) dient opzegging door de werkgever bij aangetekend schrijven en met redenen omkleed te geschieden.

Artikel 10.a.5, aanhef en onder 2, van de CAO (voor zover hier van belang) bepaalt dat tussentijdse opzegging van een dienstverband voor bepaalde tijd kan plaatsvinden op grond van:

2. onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie uit andere hoofde dan genoemd onder 5¹.

Ingevolge artikel 10.a.8, eerste lid, van de CAO wordt het voornemen tot een besluit tot – onder meer – ontslag als bedoeld in artikel 10.a.5, onder 2, per aangetekend schrijven aan de werknemer ter kennis gebracht, die in de gelegenheid wordt gesteld om binnen drie weken na verzending van het voornemen zijn zienswijze mondeling dan wel schriftelijk kenbaar te maken. De werknemer kan zich bij zijn verweer door een raadsman laten bijstaan.

Het tweede lid van artikel 10.a.8 van de CAO bepaalt, dat een verslag van een mondeling verstrekte zienswijze wordt gemaakt dat vervolgens ter beoordeling aan de werknemer wordt voorgelegd, die onverwijld schriftelijk en gemotiveerd meedeelt of hij al dan niet met het verslag kan instemmen.

Artikel 10.a.8, derde lid, van de CAO bepaalt, dat de werknemer zo spoedig mogelijk na het verweer per aangetekend schrijven in kennis wordt gesteld van het definitieve besluit.

3. Standpunten van partijen.

3.1 Appellante heeft in haar beroepschrift en de daarop volgende brieven onder meer het volgende aangevoerd.

Vanaf de eerste werkdag van appellante op de school ging er van alles mis. Diverse toegangscode's werkten niet. Apparatuur deed het niet. Het lesrooster van appellante was anders dan afgesproken.

¹ Het bepaalde onder 5 betreft ongeschiktheid op grond van ziekten of gebreken

Het salaris klopte niet, evenals de reiskostenvergoeding. Toetsen van klassen van appellante raakten zoek. Regels omtrent het verwijderen van leerlingen werden door de school overtreden. De teamleider mocht niet met appellante praten. Een op 2 oktober 2014 ingediend verzoek om een gesprek met de bedrijfsarts werd niet gehonoreerd. In een gesprek op 6 oktober 2014 heeft appellante haar mening gegeven over de gang van zaken. Zij zou een verslag van dit gesprek ontvangen, maar heeft dit eerst in het kader van de procedure bij de Commissie ontvangen. Vervolgens heeft de locatiedirecteur appellante op 10 oktober 2014 in een gesprek van maximaal tien minuten meegedeeld dat hij de arbeidsovereenkomst per 1 december 2014 zou beëindigen, zonder opgave van redenen vlak voor het begin van de herfstvakantie. Een verslag zou dezelfde dag volgen, maar na herhaalde verzoeken ontving appellante dit ongeveer twee weken later. De inhoud was echter anders dan hetgeen op 10 oktober 2014 was gezegd. Op 27 oktober 2014 vond weer een gesprek plaats, waarbij ook een medewerker van P&O aanwezig was; appellante werd vergezeld door haar echtgenoot. Haar werd meegedeeld, dat zij kon kiezen uit twee mogelijkheden: vechtend uit elkaar gaan, waarbij de school zou verklaren dat appellante ongeschikt zou zijn voor het uitoefenen van haar vak, of genoegen nemen met beëindiging van haar contract per 1 januari 2015, in plaats van 1 augustus 2015. Appellante heeft de toonzetting in het gesprek als bedreigend ervaren. De schriftelijke bevestiging van het gesprek en het aanbod ontving appellante op 29 oktober 2014. Zij kreeg minder dan 24 uur de tijd om te beslissen. Een tegenvoorstel van een door appellante ingeschakelde advocaat is door de school afgewezen. Volgens appellante is de hele kwestie ontstaan omdat de locatiedirecteur T. niet goed functioneert. Toen zij hem dat liet blijken, heeft hij haar dienstverband beëindigd. In haar brief van 2 februari 2015 heeft appellante meegedeeld dat zij niet aanwezig zal zijn op de zitting van de Commissie, aangezien zij haar baan er niet mee terug krijgt en geen behoefte heeft naar het gedraai van de heer T. te luisteren. Appellante besluit deze brief als volgt: "Dus een fatsoenlijke afwikkeling van mijn jaarcontract plus vergoeding voor de door mij gemaakte kosten voor juridische bijstand en de zaak is voor mij afgesloten."

3.2 Verweerster heeft – samengevat – het volgende aangevoerd.

Al direct na de start van de lessen van appellante (17 augustus 2014) kwamen bij de schoolleiding klachten binnen van docenten, leerlingen en ouders over het optreden van appellante jegens haar leerlingen, haar warrige wijze van huiswerk opgeven en verkeerde SO's afnemen alsmede het bij tijd en wijle chaotische klassenmanagement. Appellante stuurde leerlingen al bij een geringe aanleiding en soms om onduidelijke redenen de les uit. Toen een leerling zich beklagde over een vernederende bejegening door appellante en deze een gesprek wilde aangaan met appellante onder leiding van de teamleider mevrouw K., moest dit gesprek worden afgebroken omdat appellante schreeuwde en het verhaal van de leerling niet wilde aanhoren. Voorts heeft zij welhaast hysterisch gereageerd toen een leerling haar aansprak op een haars inziens onterechte verwijdering uit de les. Naar aanleiding van de klachten wilde de schoolleiding een gesprek met appellante over een verbeteringstraject. Zij werd daarvoor onder opgave van redenen uitgenodigd. In de ochtend van maandag 6 oktober 2014 vond een gesprek plaats tussen de teamleider, een collega-docente Duits en appellante. Blijkens het verslag kwam appellante "angeheitert" binnen. Het lukte de gesprekspartners niet om haar tot rust te brengen, waarna het gesprek naar de middag werd verzet. Het tweede gesprek vond op de middag van 6 oktober 2014 plaats. Aanwezig waren – naast appellante - de teamleider en de vestigingsdirecteur, T. Appellante hield een tirade over haar ongenoegen met de organisatie van de school. Zij gaf de gesprekspartners geen gelegenheid de klachten te bespreken. Zij wimpelde die weg en ontkende. De schoolleiding besloot het gesprek met de afspraak dat nagedacht zou worden of er nog wel voldoende vertrouwen in elkaar was en om een en ander op 10 oktober 2014 verder te bespreken. De vestigingsdirecteur meldde appellante, dat hij de regie zou voeren en dat appellante in de tussentijd geen gesprek zou mogen voeren met de teamleider over deze kwestie. Dit verklaart het door appellante vermelde spreekverbod.

In de dagen na 6 oktober 2014 kwamen meer klachten over appellante binnen. Na gesprekken met meerdere personen binnen de school heeft de vestigingsdirecteur besloten dat er geen vertrouwen meer was in het functioneren van appellante. Hij heeft haar dit meegedeeld op 10 oktober 2014. Op 27 oktober 2014 heeft nog een gesprek plaatsgevonden tussen appellante en de vestigingsdirecteur waarbij twee mogelijkheden werden geschetst om uit elkaar te gaan. Omdat appellante niets meer van zich liet horen voor het aangegeven tijdstip, is het bestreden besluit genomen.

4. Beoordeling van het geschil.

Ontvankelijkheid

4.1 Naar het oordeel van de Commissie is aan alle ontvankelijkheidseisen voldaan, zodat appellante kan worden ontvangen in haar beroep.

Inhoudelijke beoordeling

4.2 Vervolgens dient de Commissie het bestreden besluit inhoudelijk te toetsen.

4.3 Gelet op het verslag van de bedrijfsarts, met wie appellante een gesprek heeft gehad, staat vast, dat geen sprake was van een opzegverbod wegens ziekte. Appellante heeft daar overigens ook geen beroep op gedaan.

4.4 Vast staat, dat de voornemenprocedure van artikel 10.a.8 van de CAO in formele zin niet is gevolgd. Naar het oordeel van de Commissie is in materiële zin voldaan aan de bedoeling van dit voorschrift. De Commissie heeft daarbij het volgende in aanmerking genomen. In het verslag van het gesprek dat op 10 oktober 2014 plaatsvond, met als aanwezigen appellante, de vestigingsdirecteur T. en de teamleider K., wordt verwezen naar de vele klachten van ouders en leerlingen, het niet inhoudelijk op een professionele manier reageren door appellante op die klachten, het niet vertonen van een coachbare en leerbare houding, terwijl appellante een nieuwe docente is. Blijkens het verslag heeft de vestigingsdirecteur appellante zijn besluit om het dienstverband te beëindigen meegedeeld. Appellante heeft zelf in haar brief van 10 november 2014 (het beroepschrift bij de Commissie) ook expliciet aangegeven dat de vestigingsdirecteur op 10 oktober 2014 tegen haar heeft gezegd dat hij het dienstverband per 1 december 2014 zou gaan beëindigen. Appellante heeft op 22 oktober 2014 schriftelijk gereageerd op het verslag van het gesprek van 10 oktober 2014. Verweerster merkt dit aan als zienswijze in de zin van artikel 10.a.8. Appellante merkt in haar brief van 22 oktober 2014 op, dat het voor haar niet mogelijk is om te reageren op de klachten als zij niet weet van wie die afkomstig zijn en waar ze over gaan. Ter zitting is namens verweerster desgevraagd erkend dat voorafgaand aan het bestreden besluit de inhoud van de klachten zoals deze in de beroepsprocedure zijn overgelegd, niet ter kennis van appellante zijn gebracht.

Op grond van de door verweerster weergegeven gang van zaken op 6 oktober 2014, die appellante in de procedure bij de Commissie niet heeft weersproken, neemt de Commissie als vaststaand aan dat appellante zichzelf de mogelijkheid heeft ontnomen om de schoolleiding de klachten duidelijk te laten uiteenzetten waarna zij erop had kunnen reageren. Ook in de procedure ten overstaan van de Commissie heeft appellante de inhoud van de klachten, zoals opgenomen in bijlage 2 bij het verweerschrift, niet weersproken. Uit de brieven die zij aan de Commissie heeft doen toekomen, komt een beeld naar voren van een docent die de schuld bij anderen legt en geen oog heeft voor haar eigen functioneren. Nu zij voorts schending van artikel 10.a.8 van de CAO niet als beroepsgrond heeft aangevoerd, is de Commissie van oordeel dat dit punt niet behoeft te leiden tot het gegrond verklaren van het beroep.

4.5 Verweerster heeft in het bestreden besluit verwezen naar gesprekken van appellante met haar leidinggevende en haar vestigingsdirecteur.

Hoewel een meer exacte redengeving duidelijker zou zijn geweest, is de Commissie van oordeel, dat de reden van het ontslag appellante in de bedoelde gesprekken, waarvan appellante inmiddels de verslagen in haar bezit heeft, genoegzaam duidelijk is gemaakt, althans gepoogd is duidelijk te maken. Er is derhalve geen sprake van strijd met de in artikel 10.a.3, eerste lid, van de CAO neergelegde eis dat een opzegging met redenen omkleed moet zijn.

4.6 Ten aanzien van de ontslaggrond vermeld in artikel 10.a.5, eerste lid, aanhef en onder 2, van de CAO overweegt de Commissie het volgende. Indien een werkgever van mening is, dat een werknemer ongeschikt of onbekwaam is, moet die mening steunen op objectief verifieerbare stukken.

Hoewel de klachten van ouders, leerlingen en docenten, zoals opgenomen in bijlage 2 bij het verweerschrift, niet zijn gedateerd, neemt de Commissie het waarheidsgehalte van die klachten als vaststaand aan, nu appellante een en ander niet gemotiveerd heeft weersproken. De Commissie neemt voorts als vaststaand aan, dat appellante het aanbod van collega-docenten en de interne begeleiders voor beginnende docenten om haar te helpen door onder meer een les van haar bij te wonen niet heeft aanvaard en heeft aangemerkt als onnodig. Zij heeft zich daardoor als niet coachbaar neergezet. Weliswaar had de vestigingsdirecteur appellante de opdracht kunnen geven tot het laten bijwonen van haar les door de opleider dan wel de vestigingsdirecteur zelf, maar gezien de aanhoudende stroom van klachten na het gesprek op 6 oktober 2014 ten aanzien van het functioneren van appellante en gezien het feit dat appellante zelf geen enkel initiatief nam om hulp te aanvaarden, is het begrijpelijk dat niet meer is overgegaan tot zo een opdracht.

Alle feiten en omstandigheden (waaronder de veelheid van klachten) in onderling verband en samenhang gezien, kan niet worden staande gehouden dat verweerster niet in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat appellante ongeschikt of onbekwaam is voor de functie van docent.

5. Beslissing.

De Commissie verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld op 21 februari 2015 te Kampen, door mr. H. Pieffers, voorzitter, mr. J. Douwes en mr. R.T. Steinvoot-de Groot, leden, in aanwezigheid van mr. Th. Geurts, lid (die zich wegens ongelijkheid van het aantal leden gekozen door de besturen en het aantal leden gekozen door het personeel van stemming heeft onthouden), en in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.

Het dictum is op 23 februari 2015 door de griffier aan partijen medegedeeld.